

РЕШЕНИЕ

№ 76

гр. Велики Преслав, 23.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Женья С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20213610200260 по описа за 2021 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от „ФОРТРЕСС“ ООД, ЕИК 206340862, със седалище и адрес на управление гр.***, обл.Шумен, ул.****№*, ет.*, ап.*, представлявано по закон от М. Л. Н. и Н. Л. Н. срещу НП №27-0001382/26.08.2021 г. издадено от директора на Дирекция“Инспекция по труда“-гр.Шумен.

В жалбата се сочат доводи за неправилност на НП, като издадено при необосновано и неправилно приложение на материалния закон. Твърди се че нарушението не е извършено и дори такова да било извършено то същото е маловажен случай и административнонаказващия орган е следвало да приложи разпоредбата на чл.415в от КТ.

Поради изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло, алтернативно изменено, като бъде приложена разпоредбата на чл.415в от КТ и на жалбоподателя да бъде наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер предвиден в тази разпоредба.

В съдебно заседание жалбоподателя се представлява от редовно упълномощен защитник, който поддържа жалбата.

Процесуалният представител на въззиваемата страна –Дирекция ”ИТ“-Шумен счита, че атакуваното наказателно постановление е законосъобразно и правилно и моли съда да бъде потвърдено изцяло. Подробно излага мотивите си в представените писмени бележки.

Съдът, като обсъди материалите по приложените административнонаказателни преписки и събраните по тях, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

При извършена проверка на 09.07.2021 г. в 22.00 часа по спазване на трудовото

законодателство на жалбоподателя от служители на Д"ИТ", гр.Шумен – В. Р. и П.С. установили, че на същата дата жалбоподателя, в качеството му на работодател „ФОРТРЕСС“ООД, ЕИК 206340862 в проверявания обект – ресторант „Замъка“ в гр.В.Преслав е допуснал до работа работника А. Х. В. на длъжност „сервитьор“ без да му е проведен начален инструктаж на работното място по установения ред с необходимата продължителност непосредствено след постъпването му на работа. С което жалбоподателя-работодател не е изпълнил задълженията си по осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Предвид установеното нарушение при извършената проверка на жалбоподателя е съставен АУАН за извършено нарушение по чл.10, ал.2, т.1 вр. с чл.12, ал.1 е ал.2 вр. с чл.11, ал.5 от НАРЕДБА № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, връчен на нарушителя. Въз основа на акта е издадено обжалваното наказателно постановление, с което за посоченото административно нарушение на жалбоподателя е наложено административно наказание на осн.чл.413, ал.2 от КТ „имуществена санкция“ в размер на 2000.00 лв.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което са издадено атакуваното НП, и в установения от закона седмодневен срок от връчването му.

Ето защо, същата е допустима.

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

Въз основа на извършена служебна проверка, съдът намира, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното наказателно постановление не са допуснати нарушения на процесуалните норми, налагащи отмяна на последното.

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от компетентни органи по смисъла на чл. 416 от КТ. При съставянето на акта и издаването на наказателното постановление са спазени сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на административно наказателнопроцесуалните правила, които да налагат отмяна на последното. Наказващият орган е спазил задължението си по чл. 52 , ал. 4 от ЗАНН за преценка на възраженията и представените по тях доказателства.

От събраните по делото гласни и писмени доказателства по несъмнен начин се установи, че между жалбоподателя, в качеството му на работодател и лицето А. Х. В. е възникнало трудово правоотношение помежду им. Работникът А. Х. В. е постъпила на работа на 09.07.2021 г. и преди започване на работа като сервитьор в ресторанта не е проведен начален инструктаж по безопасност и здраве при работа на работното място. По безспорен начин се установи, че посоченото лице е работело, като сервитьор, макар да не е имало сключен трудов договор от 09.07.2021 г., което е самостоятелно нарушение на трудовото законодателство и за което жалбоподателя е наказан /служебно известно е на съда влязлото в сила на 31.12.2021 г. решение по АНД№263/21 г. по описа на ВПРС/. В § 1, т. 2 от ДР на Наредбата се съдържа дефиниция на понятието "работодател", видно от която същата е с по-широко съдържание от тази по § 1, т. 1 от

ДР на КТ, като приравнява към работодателя по смисъла на КТ и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията. Дружеството - жалбоподател категорично се явява работодател по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на Наредбата, както и § 1, т. 1 от ДР на КТ.

Видно от представената от работодателя книга за начален инструктаж не се установи да е документиран проведен такъв. В тази връзка съдът не дава вяра на показанията на свидетелката Е. П. /майка на управителя на жалбоподателя/, в частта им, в която се твърди че е проведен начален инструктаж. Това обстоятелство не се подкрепя от писмените доказателства по делото, освен това самата свидетелка в показанията си обяснява в какво се е изразявал инструктажа, което не отговаря на целта на същия, на работника е разяснен начина на работа, как да изпълнява трудовите си задължения и в какво се изразяват същите, а не са й разяснени евентуалните опасности, които могат да възникнат при работа и как да се предпазва от тях, като спазва необходимите изисквания. Показанията на свидетелката, съдът намира за заинтересовани от изхода на делото, поради близките родствени отношения с управителя на жалбоподателя, поради което не ги кредитира, а ги приема като средство за защита.

Съгласно разпоредбата на чл. 281, ал. 1 от КТ всички работници и служители се инструктират и обучават по безопасните методи на работа, а съобразно чл. 10, ал. 1 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г. инструктажът по безопасност и здраве при работа има за цел да даде на работниците и служителите практически указания за безопасно изпълнение на трудовата дейност, както и да ги запознае с конкретните условия на работа, като разпоредбата на чл. 10, ал. 2 от цитираната наредба указва, че начален инструктаж се извършва при постъпване на работа. По аргумент от нормата на чл. 11, ал. 1 от Наредба № РД-07-2/16.12.2009 г., проведените инструктажи следва да бъдат документираны в Книги за инструктажи. Условията и редът за провеждане на обучение и инструктаж по безопасност и здраве при работа съставляват част от осигуряването на здравословни и безопасни условия на труд, вменено като задължение на работодателя.

Според чл. 12, ал. 1 от Наредба № РД-07-2, начален инструктаж се провежда на лицата, които постъпват на работа, какъвто е процесният случай, в деня на постъпване на работа. В настоящия казус от събраните в хода на проверката и в съдебното производство доказателства се установява, че дружеството не е провело инструктаж на работника, с което е осъществило от обективна страна вмененото му нарушение.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от юридическо лице, които съгласно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН носят обективна, безвиновна отговорност, е безпредметно да се обсъжда субективната страна на извършеното административно нарушение.

Съдът счита, че в случая не е налице маловажен случай на административно нарушение по смисъла на чл. 415в, ал. 1 КТ, доколкото не са налице предвидените две предпоставки, посочени в нормата на чл. 415в, ал. 1 КТ – нарушението да е отстранено веднага след установяването му и да не са настъпили вредни последици за работника. Съставът на административното нарушение не изисква настъпването на съставомерни последици и според настоящия състав не може да се квалифицира, като маловажен случа, предвид конкретно охраняваните обществени отношения – опазване на живота и здравето на работещите и то при изпълнение на строителни работи с повишена степен на опасност. Освен това при проверката са установени и множество други нарушения на КТ от страна на жалбоподателя, поради което съдът счита за висока, освен обществената опасност на деянието и обществената опасност на дееца.

С оглед на гореизложеното съдът прие, че правилно административно-наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на жалбоподателя за извършеното нарушение.

В същото време обаче, съдът намира, че административно-наказващият орган не е индивидуализирал правилно наказанието. Наложил е наказание в размер над минимума, предвиден в закона, без да изложи конкретни мотиви и съображения в тази насока.

Следвало е при преценка на размера на имуществената санкция да бъдат изложени мотиви относно степента на обществена опасност на конкретното нарушение, които са мотивирали органа да наложи именно санкция в посочения от него размер и защо счита, че именно такава санкция би изпълнила ролята на индивидуалната и генерална превенция. Съдът при преценка на същата съобрази обстоятелството, че описаното в наказателното постановление деяние се явява инцидентна проява в поведението на дружеството. По делото липсват данни за други извършени нарушения на трудовото законодателство, поради което съдът намира, че степента на обществена опасност на конкретното нарушение следва да бъде преценена като сравнително ниска. В тази връзка съдът съобрази и обстоятелството, че положения от работника труд му е бил заплащан редовно. Ето защо съдът намира, че в настоящия случай е законосъобразно и правилно на дружеството - жалбоподател да бъде наложена имуществена санкция в размер на предвидения в разпоредбата на чл. 413, ал. 2 от КТ минимум, а именно "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева. В тази връзка съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде изменено в посочения по-горе смисъл.

Съдът като съобрази изхода на спора и направеното изрично искане от процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждани на разноски за юрисконсултско възнаграждение, счита на осн.чл. 63, ал.3 от ЗАНН вр. с чл.143, ал.1 от АПК, че въззиваемата страна има право на разноски в размер на 150.00 лв. /чл.22ж, т.2 от НАРЕДБА за заплащането на правната помощ/ и искането следва да бъде уважено.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП №27-0001382/26.08.2021 г. издадено от директора на Дирекция“Инспекция по труда“-гр.Шумен, с което на „ФОРТРЕСС“ООД, ЕИК 206340862, със седалище и адрес на управление гр.***, обл.Шумен, ул. “****“№*, ет.*, ап.*, представлявано по закон от М. Л. Н. и Н. Л. Н., за нарушение по чл.10, ал.2, т.1 вр. с чл.12, ал.1 е ал.2 вр. с чл.11, ал.5 от НАРЕДБА № РД-07-2 от 16.12.2009 г. за условията и реда за провеждането на периодично обучение и инструктаж на работниците и служителите по правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и на основание чл.413, ал.2 от КТ е наложено административно наказание ”Имуществена санкция” в размер на 2000.00 лева, КАТО НАМАЛЯВА размера на наложената „имуществена санкция“ от 2 000.00 лева на 1 500.00 /хиляда и петстотин/лева.

ОСЪЖДА „ФОРТРЕСС“ООД, ЕИК 206340862, със седалище и адрес на управление гр.***, обл.Шумен, ул. “****“№*, ет.*, ап.*, представлявано по закон от М. Л. Н. и Н. Л. Н. , направените в настоящото производство разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 150.00 лв./сто и петдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба

пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____